

Comparison of Object Relations and Ego Functions in Individuals with Migration Intent, Without Migration Intent, and Migrants

1. Negar Samadani¹: Department of Psychology, Ro.C., Islamic Azad University, Roudehen, Iran
  2. Simin Bashardoust^{2*}: Department of Psychology, Ro.C., Islamic Azad University, Roudehen, Iran
  3. Heideh Saberi³: Department of Psychology, Ro.C., Islamic Azad University, Roudehen, Iran
- *Corresponding Author's Email: Sibashardoust@iau.ac.ir

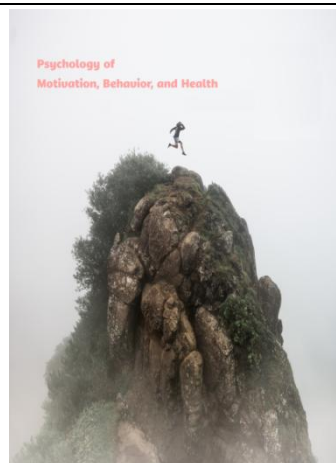
Received: 2027-01-27

Revised: 2026-05-08

Accepted: 2026-05-14

Initial Publish: 2026-05-14

Final Publish: 2026-08-23

Abstract

Introduction and Aim: Migration, as one of the most complex contemporary psychosocial phenomena, influences not only individuals' economic and social structures but also their psychological organization, defensive styles, and interpersonal representations. The present study aimed to compare object relations and ego functions among individuals with migration intention, individuals without migration intention, and migrants in order to identify potential psychodynamic differences among these groups.

Methodology: This study employed a causal-comparative design. The statistical population consisted of all psychotherapy applicants aged 25 to 45 years who belonged to one of three groups: migrants, individuals with migration intention, and individuals without migration intention. The sample included 264 participants selected through purposive sampling. Data were collected using the Bell Object Relations Inventory (1986) and the Defense Style Questionnaire developed by Bond et al. (1983). Descriptive statistics and multivariate analysis of variance (MANOVA) were applied using SPSS-27 software, with the significance level set at 0.05.

Findings: The results of multivariate analysis of variance indicated no significant differences among the three groups regarding object relations dimensions, including social incompetence, egocentricity, insecure attachment, and alienation ($P=0.374$). However, significant differences were found in ego functions and defense styles. Neurotic defense style scores were significantly higher among migrants compared to individuals with migration intention ($P=0.047$). Significant differences were also observed in denial, sublimation, altruism, rationalization, and undoing defense mechanisms. Individuals with migration intention showed higher denial scores than those without migration intention, whereas migrants demonstrated significantly higher rationalization, undoing, and altruism scores. Furthermore, individuals with migration intention used sublimation more frequently than migrants.

Conclusion: The findings suggest that the primary distinction among migrants, individuals with migration intention, and individuals without migration intention lies not in deep object-relational structures but rather in their defensive patterns and ego functioning. Migration and migration-related processes appear to activate or reinforce specific defense mechanisms rather than fundamentally altering internal object representations. These findings highlight the importance of psychological interventions focused on strengthening mature defenses and enhancing psychological adaptation before and after migration.

Keywords: Object relations, ego functions, migration intention, migrants, defense styles, migration

How to Cite: Samadani, N., Bashardoust, S., & Saberi, H. (2026). Comparison of Object Relations and Ego Functions in Individuals with Migration Intent, Without Migration Intent, and Migrants. *Psychology of Motivation, Behavior, and Health*, 4(3), 1-17.

Copyright: © 2026 by the authors. Published under the terms and conditions of Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Extended Abstract

Introduction and Aim

Migration has become one of the defining psychosocial phenomena of the contemporary world, shaped by economic inequality, environmental crises, political instability, globalization, and changing social aspirations (Hagen-Zanker et al., 2025; Yu et al., 2025). In recent decades, migration has increasingly been conceptualized not merely as a geographical movement but as a psychologically transformative process that affects identity, attachment, emotional regulation, interpersonal functioning, and ego organization (Jarvis & Kirmayer, 2023; Kirmayer & Jarvis, 2024). Contemporary psychological perspectives emphasize that migration intentions themselves represent a meaningful psychological state, involving future-oriented fantasies, emotional investments, and cognitive representations of both the self and the imagined destination (Caso Castellon et al., 2025; Jordan et al., 2025). Individuals who aspire to migrate often mentally position themselves between two worlds: the familiar context of their current environment and the anticipated opportunities of another sociocultural setting. This transitional psychological state may influence how they perceive relationships, regulate emotional conflicts, and utilize ego defenses (Lowe & Schussler, 2022; Qi et al., 2025). Conversely, individuals who do not intend to migrate may demonstrate different forms of emotional attachment, identity stability, and object representations that reinforce continuity with their social and cultural environment (Burrell & Schweitzer, 2020; Debray et al., 2025).

Within psychoanalytic and psychodynamic frameworks, migration has been closely associated with object relations and ego functioning. Object relations theory proposes that early interactions with caregivers become internalized as enduring representations of self and others, shaping interpersonal expectations and emotional security throughout life (Lahav & Renshon, 2021). Migration may activate these deep relational representations because it frequently involves separation from attachment figures, familiar cultural symbols, and established support systems (Braunlein, 2022; Conroy, 2021). In parallel, ego functions refer to the psychological capacities that enable individuals to regulate impulses, tolerate frustration, test reality, and adapt to environmental demands (Kuo, 2020). Migration places considerable strain on these capacities due to experiences such as acculturative stress, uncertainty, social isolation, discrimination, and identity reconstruction (Priebe & Giacco, 2022; Spini

& Dasoki, 2022). Prior research has shown that migrants and refugees are at increased risk for psychological distress, depression, anxiety, and trauma-related disorders (Blackmore et al., 2020; Henkelmann et al., 2025). Studies have also demonstrated associations between migration-related stress, attachment insecurity, and maladaptive coping patterns (Horvath & Amer, 2020; Li et al., 2021). Furthermore, research has indicated that ego functions and defense mechanisms play a critical role in psychological adaptation among migrants (Hoppe & Krumm, 2021; Sznajder & Nowak, 2023). In the Iranian context, Hosseini et al. reported that ego development and representations of object relations significantly contributed to migration decision-making (Hosseini et al., 2024). Likewise, previous Iranian studies have demonstrated meaningful relationships between object relations, defense styles, ego strength, and mental health outcomes (Chamani & Najafi, 2018; Jamil et al., 2015; Shafagh Doust & Shahamat Deh Sorkh, 2019). Despite these findings, few studies have simultaneously compared individuals with migration intention, individuals without migration intention, and migrants in terms of both object relations and ego functions. Therefore, the present study aimed to compare object relations and ego functions among individuals with migration intention, individuals without migration intention, and migrants.

Methodology

The present study employed a causal-comparative design. The statistical population consisted of all individuals aged 25 to 45 years who had applied for psychotherapy services and were classified into one of three groups: migrants, individuals with migration intention, and individuals without migration intention. A total of 264 participants were selected through purposive sampling. The sample included 89 migrants, 103 individuals with migration intention, and 72 individuals without migration intention. Most participants were female, and the average age of the sample was approximately 33 years.

Data collection was conducted using two standardized psychodynamic instruments. Object relations were assessed through the Bell Object Relations Inventory, which measures dimensions including social incompetence, insecure attachment, egocentricity, and alienation. Ego functions and defense mechanisms were evaluated using the Defense Style Questionnaire developed by Bond and colleagues. This instrument assesses mature, neurotic, and immature defense styles as well as specific defense mechanisms such as

denial, rationalization, sublimation, undoing, and altruism.

After data collection, descriptive statistics including means, standard deviations, frequency distributions, skewness, and kurtosis indices were calculated. Prior to inferential analyses, assumptions of multivariate analysis of variance were examined, including normality, homogeneity of covariance matrices, and equality of variances. Subsequently, multivariate analysis of variance (MANOVA) was conducted to compare the three groups regarding object relations and ego functions. Follow-up Bonferroni post hoc tests and one-way ANOVA analyses were performed to identify pairwise differences among groups and determine which specific defense mechanisms differed significantly. Statistical analyses were carried out using SPSS-27 software, and the significance level was set at 0.05.

Findings

Descriptive findings indicated that approximately 69% of participants were female and 31% were male. Most participants held graduate-level educational degrees, and approximately 56% were single. About 65% of participants resided in Iran, while the remaining participants lived abroad. Among the participants with migration intention, a subgroup had already initiated migration procedures, whereas others were still in the decision-making stage.

Results of multivariate analysis revealed no statistically significant differences among migrants, individuals with migration intention, and individuals without migration intention regarding the combined dimensions of object relations. Specifically, no significant group differences were found in social incompetence, insecure attachment, egocentricity, or alienation. The Wilks' Lambda multivariate test was non-significant, indicating that object relations remained relatively stable across the three groups.

In contrast, significant differences emerged regarding ego functions and defense styles. MANOVA results demonstrated significant differences among the three groups in neurotic defense style scores. Post hoc comparisons indicated that migrants scored significantly higher on neurotic defenses than individuals with migration intention. No significant difference was observed between migrants and non-migrants regarding immature or mature defense styles overall.

Further one-way ANOVA analyses examining individual defense mechanisms showed significant group differences in denial, sublimation, altruism, rationalization, and undoing. Individuals with migration intention demonstrated significantly higher denial scores compared to individuals without migration intention. Migrants demonstrated significantly lower sublimation scores than individuals with migration intention. In addition, migrants scored significantly higher than non-migrants on altruism, rationalization, and undoing. Rationalization and undoing were also significantly higher among migrants than among individuals with migration intention. No significant differences were found in several other defense mechanisms, including projection, acting out, humor, anticipation, and reaction formation.

Overall, the findings suggested that although object relations did not significantly differ across migration-related groups, important differences existed in ego functioning and defensive styles, particularly in neurotic defenses and specific adaptive and maladaptive defense mechanisms.

Discussion and Conclusion

The findings of the present study provide important insights into the psychodynamic dimensions of migration intention and migration experience. The absence of significant differences in object relations among migrants, individuals with migration intention, and individuals without migration intention suggests that deep relational representations of self and others may remain relatively stable despite migration-related experiences. Since object relations are primarily shaped during early developmental periods and are deeply rooted in attachment experiences, they may not easily fluctuate as a result of migration-related transitions alone. This finding supports psychodynamic perspectives emphasizing the enduring nature of internal object representations and their resistance to situational changes.

In contrast, the significant differences observed in ego functions and defense mechanisms indicate that migration-related experiences exert a stronger influence on adaptive psychological processes than on core personality structures. Migrants demonstrated greater use of neurotic defenses, rationalization, and undoing, which may reflect attempts to psychologically manage the emotional conflicts associated with separation, uncertainty, identity reconstruction, and adaptation to a new sociocultural

environment. Rationalization may serve as a mechanism through which migrants justify difficult migration decisions and cope with ambivalent emotions regarding homeland, family separation, and adaptation challenges. Undoing may reflect unconscious efforts to neutralize feelings of guilt, loss, or emotional conflict related to migration.

The higher levels of denial among individuals with migration intention may suggest that people contemplating migration tend to minimize or psychologically distance themselves from potential migration-related risks and hardships in order to maintain hope and motivation. At the same time, the greater use of sublimation among individuals with migration intention may indicate future-oriented motivation, planning, and channeling emotional energy into constructive activities such as education, career preparation, or language acquisition. The lower sublimation scores among migrants may reflect the psychological exhaustion and stress associated with post-migration adaptation processes.

The finding that migrants demonstrated higher altruism scores than non-migrants may indicate that

migration experiences strengthen empathy, social solidarity, and mutual support within migrant communities. Migrants often rely heavily on social networks and reciprocal support systems to cope with social isolation and acculturative stress. Consequently, helping others may become both an adaptive coping mechanism and a meaningful source of emotional belonging.

Overall, the present findings suggest that migration-related differences are more strongly reflected in defensive functioning and adaptive ego processes than in deep object-relational structures. These results emphasize the importance of strengthening mature ego functions and adaptive coping strategies among individuals preparing for migration as well as among migrants already living abroad. Psychological interventions targeting emotional regulation, realistic appraisal of migration challenges, and enhancement of adaptive defenses may contribute to improved mental health and psychosocial adjustment in migration-related populations.

مقایسه روابط موضوعی و کارکردهای ایگو در افراد با قصد مهاجرت، بدون قصد مهاجرت و مهاجرین

۱. نگار صمدانی^{id}: گروه روانشناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران
۲. سیمین بشردوست^{id*}: گروه روانشناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران
۳. هایده صابری^{id}: گروه روانشناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

*ایمیل نویسنده مسئول: Sibashardoust@iau.ac.ir

دریافت: ۱۴۰۵/۱۱/۰۷ بازنگری: ۱۴۰۵/۰۲/۱۸ پذیرش: ۱۴۰۵/۰۲/۲۴ انتشار اولیه: ۱۴۰۵/۰۲/۲۴ انتشار نهایی: ۱۴۰۵/۰۶/۰۱

چکیده

مقدمه و هدف: مهاجرت به عنوان یکی از پیچیده‌ترین پدیده‌های روانی-اجتماعی معاصر، نه تنها ساختارهای اقتصادی و اجتماعی زندگی افراد را تغییر می‌دهد، بلکه بر سازمان روانی، سبک‌های دفاعی و نحوه بازنمایی روابط بین فردی نیز اثرگذار است. پژوهش حاضر با هدف مقایسه روابط موضوعی و کارکردهای ایگو در سه گروه افراد دارای قصد مهاجرت، افراد بدون قصد مهاجرت و مهاجرین انجام شد تا تفاوت‌های احتمالی در الگوهای روان‌پوشی این گروه‌ها بررسی شود.

روش‌شناسی: پژوهش حاضر از نوع علی-مقایسه‌ای بود. جامعه آماری شامل تمامی افراد ۲۵ تا ۴۵ ساله مراجعه‌کننده به مراکز روان‌درمانی بود که در یکی از سه گروه مهاجرت‌کرده، دارای قصد مهاجرت و بدون قصد مهاجرت قرار داشتند. نمونه پژوهش شامل ۲۶۴ نفر بود که با روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه روابط موضوعی بل و همکاران (۱۹۸۶) و پرسشنامه سبک‌های دفاعی باند و همکاران (۱۹۸۳) استفاده شد. داده‌ها با استفاده از شاخص‌های آمار توصیفی و تحلیل واریانس چندمتغیره (MANOVA) در نرم‌افزار SPSS-۲۷ تحلیل شدند و سطح معناداری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

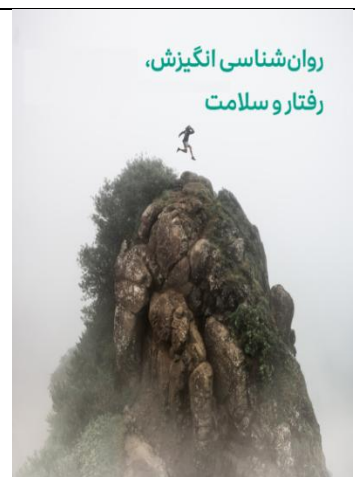
یافته‌ها: نتایج تحلیل واریانس چندمتغیره نشان داد که بین سه گروه در مؤلفه‌های روابط موضوعی شامل بی‌کفایتی اجتماعی، خودمیان‌بینی، دل‌بستگی نایمن و بیگانگی تفاوت معناداری وجود ندارد ($P=۰/۳۷۴$). با این حال، در کارکردهای ایگو و سبک‌های دفاعی تفاوت‌های معناداری مشاهده شد. نتایج نشان داد سبک دفاعی روان‌آزرده در گروه مهاجرت‌کرده به طور معناداری بالاتر از گروه دارای قصد مهاجرت بود ($P=۰/۰۴۷$). همچنین در مکانیسم‌های دفاعی انکار، والا‌یش، دیگر دوستی، عقلانی‌سازی و ابطال تفاوت معناداری میان گروه‌ها مشاهده شد. افراد دارای قصد مهاجرت در دفاع انکار نمرات بالاتری نسبت به افراد بدون قصد مهاجرت داشتند، در حالی که مهاجرین در دفاع‌های عقلانی‌سازی، ابطال و دیگر دوستی نمرات بالاتری کسب کردند. افزون بر این، گروه دارای قصد مهاجرت در مقایسه با مهاجرین از والا‌یش بیشتری استفاده می‌کرد.

نتیجه‌گیری: یافته‌های پژوهش نشان داد که تفاوت اصلی میان افراد دارای قصد مهاجرت، افراد بدون قصد مهاجرت و مهاجرین نه در ساختارهای عمیق روابط موضوعی، بلکه در شیوه‌های دفاعی و کارکردهای ایگوی آنان نمود می‌یابد. به نظر می‌رسد مهاجرت و فرآیندهای مرتبط با آن بیش از آنکه بازنمایی‌های بنیادی روابط ابژه را تغییر دهند، موجب فعال شدن یا تقویت سبک‌های دفاعی خاص می‌شوند. این نتایج بر اهمیت مداخلات روان‌شناختی مبتنی بر تقویت دفاع‌های بالغانه و ارتقای سازگاری روانی پیش و پس از مهاجرت تأکید دارد.

کلیدواژه‌گان: روابط موضوعی، کارکردهای ایگو، قصد مهاجرت، مهاجرین، سبک‌های دفاعی، مهاجرت

مجاز و حق نشر: © ۱۴۰۵ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به‌صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC) صورت گرفته است. (4.0)

نحوه استناددهی: صمدانی، نگار، بشردوست، سیمین، و صابری، هایده. (۱۴۰۵). مقایسه روابط موضوعی و کارکردهای ایگو در افراد با قصد مهاجرت، بدون قصد مهاجرت و مهاجرین. *روان‌شناسی انگیزش، رفتار و سلامت*، ۱۷-۱.

مقدمه

در این زمینه، نظریه روابط موضوعی یکی از مهم‌ترین چارچوب‌های نظری برای تبیین فرایندهای روانی مرتبط با مهاجرت محسوب می‌شود. روابط موضوعی به الگوهای درونی‌شده تعامل فرد با دیگران اشاره دارد که در بستر تجربه‌های اولیه دلبستگی شکل می‌گیرد و در سراسر زندگی بر نحوه ادراک روابط بین‌فردی تأثیر می‌گذارد (Lahav & Renshon, 2021). بر اساس این دیدگاه، افراد نه تنها با انسان‌های واقعی بلکه با بازنمایی‌های درونی‌شده آنان ارتباط برقرار می‌کنند و کیفیت این بازنمایی‌ها تعیین‌کننده احساس امنیت، اعتماد و ثبات روانی است (Chamani & Najafi, 2018). مهاجرت به دلیل جدایی از محیط آشنا، خانواده، فرهنگ و شبکه‌های حمایتی، می‌تواند این بازنمایی‌های درونی را فعال یا دچار آشفتگی کند (Braunlein, 2022; Conroy, 2021). در نتیجه، مطالعه روابط موضوعی در بافت مهاجرت می‌تواند به درک بهتر واکنش‌های روانی افراد در مواجهه با جدایی، فقدان و سازگاری با محیط جدید کمک کند.

پژوهش‌های مختلف نشان داده‌اند که کیفیت روابط موضوعی با سلامت روان، سازگاری اجتماعی و شیوه مواجهه با استرس ارتباط معناداری دارد. برای مثال، چمنی و نجفی نشان دادند که روابط موضوعی ناایمن با طرحواره‌های ناسازگار اولیه و نشانه‌های آسیب‌شناسی شخصیت ارتباط دارد (Chamani & Najafi, 2018). همچنین جمیل و همکاران گزارش کردند که روابط ابژه و توانمندی ایگو نقش مهمی در سلامت روان ایفا می‌کنند (Jamil et al., 2015). شفق‌دوست و شهامت‌ده‌سرخ نیز نشان دادند که روابط موضوعی و کارکردهای ایگو در رابطه بین عملکرد خانواده و سلامت روان نقش میانجی دارند (Shafagh Doust & Shahamat Deh Sorkh, 2019). این یافته‌ها حاکی از آن است که روابط موضوعی می‌تواند در تبیین واکنش‌های روانی افراد نسبت به پدیده مهاجرت نیز نقش اساسی داشته باشد.

از سوی دیگر، مفهوم کارکردهای ایگو یکی دیگر از متغیرهای کلیدی در روان‌شناسی مهاجرت است. کارکردهای ایگو به مجموعه‌ای از توانایی‌های روانی اشاره دارد که فرد از طریق آن‌ها با واقعیت سازگار می‌شود، هیجان‌های خود را تنظیم می‌کند، تکانه‌ها را مهار می‌نماید و با فشارهای محیطی مقابله می‌کند (Kuo, 2020). این

مهاجرت در دهه‌های اخیر به یکی از مهم‌ترین پدیده‌های اجتماعی، اقتصادی و روان‌شناختی جهان معاصر تبدیل شده است. افزایش نابرابری‌های اقتصادی، تغییرات اقلیمی، بی‌ثباتی‌های سیاسی، جنگ‌ها و تحولات فناورانه سبب شده‌اند که افراد بیشتری به ترک محل زندگی خود و جستجوی فرصت‌های جدید در جوامع دیگر بیندیشند (Hagen-Zanker et al., 2025; Yu et al., 2025). در این میان، مهاجرت صرفاً یک جابه‌جایی جغرافیایی نیست، بلکه فرآیندی چندبعدی است که ابعاد هویتی، عاطفی، شناختی و بین‌فردی انسان را درگیر می‌کند (Jarvis & Kirmayer, 2023; Kirmayer & Jarvis, 2024). تجربه مهاجرت می‌تواند همزمان با امید به پیشرفت، امنیت و کیفیت زندگی بهتر همراه باشد، اما در عین حال با اضطراب، احساس فقدان، بحران هویت و گسست از پیوندهای عاطفی نیز همراه است (Conroy, 2021; Ellis et al., 2024). از این رو، فهم ابعاد روان‌شناختی مهاجرت و بررسی متغیرهایی که افراد را در مواجهه با این تجربه متمایز می‌سازد، به یکی از محورهای مهم پژوهش‌های روان‌شناسی معاصر تبدیل شده است.

مطالعات اخیر نشان داده‌اند که نیت مهاجرت نیز به اندازه خود مهاجرت دارای اهمیت روان‌شناختی است. امروزه پژوهشگران بر این باورند که قصد مهاجرت نه تنها حاصل عوامل اقتصادی یا اجتماعی، بلکه محصول تعامل پیچیده‌ای از بازنمایی‌های شناختی، امیدها، ترس‌ها، تجربه‌های دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی افراد است (Caso Castellon et al., 2025; Jordan et al., 2025). افراد دارای قصد مهاجرت معمولاً آینده خود را در بستری متفاوت از وضعیت کنونی تصور می‌کنند و این بازنمایی ذهنی می‌تواند بر شیوه ادراک آنان از خود، دیگران و محیط اجتماعی اثر بگذارد (Lowe & Schussler, 2022; Qi et al., 2025). در مقابل، گروهی از افراد علی‌رغم مواجهه با همان شرایط اجتماعی و اقتصادی، تمایلی به مهاجرت ندارند و ترجیح می‌دهند در محیط فرهنگی و اجتماعی خود باقی بمانند (Debray et al., 2025). این تفاوت‌ها نشان می‌دهد که عوامل روان‌شناختی عمیق‌تری در شکل‌گیری گرایش یا عدم گرایش به مهاجرت نقش دارند که صرفاً با متغیرهای بیرونی قابل توضیح نیستند.

فردی که هنوز مهاجرت نکرده اما به طور مداوم درباره ترک کشور می‌اندیشد، ممکن است از نظر ساختار روانی و کارکردهای ایگو با فردی که مهاجرت را تجربه کرده یا فردی که هیچ تمایلی به مهاجرت ندارد متفاوت باشد. از این رو، مقایسه این سه گروه می‌تواند درک دقیق‌تری از ابعاد روان‌شناختی مهاجرت فراهم کند.

افزون بر این، مطالعات جدید نشان می‌دهند که تصمیم به مهاجرت تحت تأثیر شبکه‌های اجتماعی، تجربه‌های خانوادگی و الگوهای دلبستگی قرار دارد. جردن و همکاران نشان دادند که تجربه جابه‌جایی والدین و پویایی‌های خانوادگی بر آرزوهای مهاجرتی نوجوانان و جوانان تأثیر می‌گذارد (Jordan et al., 2025). همچنین پژوهش برگر کاردوسو و همکاران بر نقش جدایی‌ها و پیوندهای مجدد خانوادگی در تجربه روانی مهاجرت تأکید کرده است (Berger Cardoso et al., 2025). مطالعه کنستانتینسکو نیز نشان داد که مهاجرت والدین می‌تواند بر امنیت دلبستگی و سلامت روان فرزندان باقی‌مانده در کشور مبدأ اثرات عمیقی بر جای بگذارد (Constantinescu, 2025). این یافته‌ها نشان می‌دهد که مهاجرت نه تنها یک تجربه فردی، بلکه پدیده‌ای رابطه‌محور است که مستقیماً با ساختارهای روابط موضوعی و کارکردهای ایگو پیوند دارد.

در سطح نظری نیز مهاجرت می‌تواند به عنوان فرایندی از «گسست و بازسازی روانی» در نظر گرفته شود. فرد مهاجر ناچار است بخشی از پیوندهای عاطفی و هویتی خود را ترک کند و در محیطی جدید، نوعی «خانه روانی» تازه برای خود بسازد (Conroy, 2021). این فرایند می‌تواند همزمان با احساس امید، اضطراب، سوگ و بازسازی هویت باشد (Ellis et al., 2024). از این منظر، کیفیت روابط موضوعی و کارکردهای ایگو تعیین می‌کند که فرد تا چه اندازه قادر است این گذار را با موفقیت طی کند. افرادی که از روابط موضوعی ایمن‌تر و کارکردهای ایگوی منسجم‌تری برخوردارند، احتمالاً انعطاف‌پذیری بیشتری در مواجهه با استرس‌های مهاجرت خواهند داشت (Hoppe & Krumm, 2021; Roder & Muhlau, 2020). در مقابل، ضعف در این ساختارها می‌تواند زمینه‌ساز آشفتگی روانی، احساس بیگانگی و دشواری در سازگاری فرهنگی شود (Gleeson et al., 2020; Li et al., 2021).

کارکردها شامل توانایی‌هایی همچون واقعیت‌آزمایی، تحمل ناکامی، کنترل تکانه، برنامه‌ریزی و استفاده از مکانیسم‌های دفاعی سازگارانه است (Hoppe & Krumm, 2021). مهاجرت به عنوان یک رویداد استرس‌زا و تحول‌آفرین، نیازمند فعال‌سازی گسترده این کارکردهاست، زیرا فرد باید با محیطی جدید، زبان متفاوت، شبکه‌های اجتماعی ناشناخته و احساس فقدان سازگار شود (Pribe & Giacco, 2022; Spini & Dasoki, 2022). در نتیجه، کیفیت کارکردهای ایگو می‌تواند تعیین کند که فرد تا چه اندازه قادر به سازگاری موفق با شرایط مهاجرت خواهد بود.

پژوهش‌های متعددی نقش کارکردهای ایگو را در سلامت روان مهاجران بررسی کرده‌اند. اسزنايدر و نواک در مرور نظام‌مند خود نشان دادند که مهاجرت با تغییر در سبک‌های دفاعی و فعال شدن برخی مکانیسم‌های دفاعی خاص همراه است (Sznajder & Nowak, 2023). همچنین سیلی و آیزورن در یک مطالعه طولی گزارش کردند که کارکردهای ایگو با سلامت روان مهاجران رابطه مستقیم دارد و استفاده از دفاع‌های بالغانه‌تر پیش‌بینی‌کننده سازگاری بهتر روانی است (Sibley & Osborne, 2025). پژوهش هوروات و عامر نیز نشان داد که سبک دلبستگی و استرس ناشی از فرهنگ‌پذیری با آشفتگی روان‌شناختی مهاجران ارتباط دارد (Horvath & Amer, 2020). افزون بر این، پژوهش‌های حوزه سلامت روان مهاجران نشان داده‌اند که مهاجران و پناهندگان در معرض خطر بالاتری برای ابتلا به اختلالات اضطرابی، افسردگی و استرس پس از سانحه قرار دارند (Blackmore et al., 2020; Henkelmann et al., 2025). این یافته‌ها اهمیت بررسی سازه‌های روان‌پویشی در فرایند مهاجرت را دوچندان می‌کند.

با وجود این، بخش عمده‌ای از مطالعات موجود عمدتاً بر پیامدهای اجتماعی یا اقتصادی مهاجرت تمرکز داشته‌اند و کمتر به بررسی تفاوت‌های روان‌پویشی میان افراد دارای قصد مهاجرت، افراد بدون قصد مهاجرت و مهاجران پرداخته‌اند (Jarvis & Kirmayer, 2023; Kirmayer & Jarvis, 2024). بسیاری از پژوهش‌ها مهاجران را به عنوان یک گروه همگن در نظر گرفته‌اند، در حالی که فرایند مهاجرت دارای مراحل متفاوتی است و هر مرحله می‌تواند ویژگی‌های روانی خاص خود را داشته باشد (Galvez et al., 2025).

روش‌شناسی

برای واکاوی تفاوت‌های روان‌بناهای میان افراد در موقعیت‌های متفاوت نسبت به مهاجرت، پژوهشی با طرح علی-مقایسه‌ای^۱ طراحی و اجرا شد. این طرح که گاه از آن با عنوان «پس‌رویدادی»^۲ نیز یاد می‌شود، به دلیل آنکه امکان دستکاری متغیر مستقل (وضعیت مهاجرتی در سه سطح) وجود نداشت و پژوهشگر به بررسی تفاوت‌های از پیش موجود میان گروه‌ها پرداخت، مناسب‌ترین گزینه بود. جامعه آماری این پژوهش را تمامی افراد ۲۵ تا ۴۵ ساله تشکیل می‌دادند که به مراکز مشاوره و روان‌درمانی مراجعه کرده بودند و بر اساس ارزیابی اولیه، در یکی از سه گروه «مهاجرت کرده»، «با قصد مهاجرت» یا «بدون قصد مهاجرت» جای می‌گرفتند. انتخاب این دامنه سنی از آن رو بود که در این دوره از زندگی به عقیده هاگن-زانکر و همکاران (۲۰۲۵)، هم تصمیم‌گیری برای مهاجرت، هم اقدام به آن، و هم تثبیت یافتگی روانی در بافتار جدید به بالاترین حد خود می‌رسد.

برای انتخاب شرکت‌کنندگان، از روش نمونه‌گیری هدفمند^۳ استفاده شد؛ بدین معنا که پژوهشگر با مراجعه به مراکز روان‌درمانی و نیز از طریق فراخوان اینترنتی، افرادی را که واجد معیارهای ورود (سن ۲۵ تا ۴۵ سال، نداشتن اختلال روان‌پزشکی حاد در زمان ارزیابی، و عضویت در یکی از سه گروه مشخص) بودند، به مطالعه دعوت کرد. حجم نمونه بر اساس مطالعات پیشین (مانند هاپ و کروم، ۲۰۲۱) که از طرح‌های علی-مقایسه‌ای با سه گروه استفاده کرده بودند و با در نظر گرفتن توان آماری مناسب (۸۰٪) و سطح خطای ۰٫۰۵، تعداد ۲۶۴ نفر (۸۸ نفر در هر گروه) تعیین گردید. در فرآیند نمونه‌گیری، تلاش شد از لحاظ متغیرهای جمعیت‌شناختی مانند جنسیت، وضعیت تأهل و سطح تحصیلات، همسانی نسبی میان سه گروه برقرار شود.

ابزار اصلی این پژوهش برای سنجش متغیر کلیدی نخست، یعنی روابط موضوعی، پرسشنامه روابط موضوعی بل^۴ بود. این ابزار که توسط بل، بیلینگز و همکاران (۱۹۸۶) ساخته شده است، در اصل بخشی از پرسشنامه ۹۰ گزینه‌ای روابط موضوعی و واقعیت‌آزمایی بل به شمار می‌رود و برای هر دو جمعیت بالینی و غیربالینی هنجاریابی

در ایران نیز مهاجرت به یکی از موضوعات مهم اجتماعی و روان‌شناختی تبدیل شده است. افزایش تمایل به مهاجرت در میان جوانان، دانشجویان و نیروهای متخصص، ضرورت بررسی ابعاد روان‌شناختی این پدیده را آشکار ساخته است. پژوهش حسینی و همکاران نشان داد که تحول‌یافتگی ایگو و بازنمایی‌های روابط موضوعی می‌توانند تصمیم به مهاجرت را پیش‌بینی کنند (Hosseini et al., 2024). این یافته اهمیت نقش سازه‌های روان‌پوشی را در گرایش به مهاجرت برجسته می‌سازد. با این حال، هنوز پژوهش‌های جامعی که به طور همزمان روابط موضوعی و کارکردهای ایگو را در سه گروه افراد دارای قصد مهاجرت، افراد بدون قصد مهاجرت و مهاجران مقایسه کند، انجام نشده است. این خلأ پژوهشی به ویژه در جامعه ایرانی محسوس است و نشان می‌دهد که شناخت دقیق‌تر تفاوت‌های روان‌شناختی این گروه‌ها می‌تواند هم از نظر نظری و هم از نظر کاربردی ارزشمند باشد.

بررسی این متغیرها افزون بر اهمیت نظری، از منظر بالینی و اجتماعی نیز حائز اهمیت است. شناخت الگوهای روابط موضوعی و کارکردهای ایگو در افراد دارای قصد مهاجرت می‌تواند به طراحی مداخلات روان‌شناختی پیشگیرانه کمک کند و از بروز مشکلات روانی پس از مهاجرت بکاهد (Ellis et al., 2024; Priebe & Giacco, 2022). همچنین درک بهتر وضعیت روانی مهاجران می‌تواند به سیاست‌گذاران، درمانگران و متخصصان سلامت روان در ارائه خدمات مؤثرتر یاری رساند (Jarvis & Kirmayer, 2023; Kirmayer & Jarvis, 2024). افزون بر این، مطالعه افرادی که قصد مهاجرت ندارند نیز می‌تواند به روشن شدن عواملی کمک کند که احساس تعلق، ثبات روانی و رضایت از زندگی در محیط بومی را تقویت می‌کند (Burrell & Schweitzer, 2020; Debray et al., 2025).

بنابراین، با توجه به اهمیت روزافزون مهاجرت در جهان معاصر، نقش تعیین‌کننده روابط موضوعی و کارکردهای ایگو در سازگاری روانی، و خلأ پژوهشی موجود در مقایسه همزمان افراد دارای قصد مهاجرت، افراد بدون قصد مهاجرت و مهاجران، پژوهش حاضر با هدف بررسی تفاوت روابط موضوعی و کارکردهای ایگو در این سه گروه انجام شد.

¹ Causal-Comparative

² Ex Post Facto

³ Purposive Sampling

⁴ Bell Object Relations Inventory - BORI

سبک دفاعی محاسبه گردید؛ هر چه فرد در سبک رشد یافته نمره بالاتری می‌آورد، نشان‌دهنده کارکردهای ایگوی انعطاف‌پذیرتر و سازگارانه‌تر بود.

در ایران، فرآیند هنجاریابی و بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی این پرسشنامه توسط حیدری‌نسب (۱۳۸۵) انجام شده است. نتایج آن مطالعه نشان داد که پایایی بازآزمایی پرسشنامه در فاصله سه هفته در گروه‌های مختلف معنادار بوده و ضرایب آلفای کرونباخ در گروه‌های دانشجویی و دانش‌آموزی متفاوت است. به طور مشخص، بالاترین ضریب آلفای کلی در مردان دانشجو (۰٫۸۱) و کمترین آن در زنان دانش‌آموز (۰٫۶۹) مشاهده شد. در میان سبک‌های دفاعی، بالاترین آلفا مربوط به سبک رشد یافته (۰٫۷۲) و کمترین مربوط به سبک روان‌آزرده‌وار (۰٫۵۱) بود که نشانگر پایایی نسبتاً مطلوب برای دو سبک اول و پایایی قابل قبول برای سبک روان‌آزرده‌وار در بافت فرهنگی ایران است.

پس از گردآوری داده‌ها، برای پاسخ به پرسش اصلی پژوهش، ابتدا از آمار توصیفی شامل جداول توزیع فراوانی، میانگین، میانه، انحراف معیار و شاخص‌های چولگی و کشیدگی استفاده شد تا تصویری روشن از وضعیت هر سه گروه در متغیرهای روابط موضوعی (چهار خرده‌مقیاس) و سبک‌های دفاعی (سه سطح) به دست آید. آنگاه، با توجه به وجود سه گروه مستقل و چندین متغیر وابسته پیوسته، از روش آمار استنباطی تحلیل واریانس چندمتغیره^{۱۱} بهره گرفته شد. پیش از اجرای تحلیل اصلی، مفروضات آماری این روش شامل نرمال بودن توزیع نمرات در هر گروه (با استفاده از آزمون شاپیرو-ویلک)، همگنی ماتریس‌های واریانس-کوواریانس (آزمون باکس) و عدم وجود همخطی شدید میان متغیرهای وابسته (بررسی ضریب همبستگی پیرسون) مورد ارزیابی قرار گرفت که نتایج حاکی از برآورده شدن این مفروضات در سطح قابل قبولی بود. تمامی تحلیل‌های آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۷ انجام شد و سطح معناداری برای همه آزمون‌ها برابر با ۰٫۰۵ در نظر گرفته شد.

شده است. پرسشنامه مذکور شامل ۴۵ ماده است که پاسخ‌دهنده به صورت دوگزینه‌ای «درست» یا «غلط» به آنها پاسخ می‌دهد و از طریق چهار خرده‌مقیاس، ارزیابی نسبتاً جامعی از الگوهای روابط موضوعی ارائه می‌کند: (۱) بیکفایتی اجتماعی^۱، (۲) دلبستگی نایمن^۲، (۳) خودمیان‌بینی^۳ و (۴) بیگانگی^۴. در پژوهش حاضر، نمره‌گذاری پرسشنامه دقیقاً بر اساس راهنمای اصلی انجام شد؛ بدین صورت که برای هر گزینه، بر اساس کلید تصحیح، پاسخ صحیح یک نمره و پاسخ ناصحیح صفر نمره دریافت کرد.

ویژگی‌های روان‌سنجی این پرسشنامه در ایران توسط هادی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۳) مورد بررسی مقدماتی قرار گرفته است. آنان ضرایب آلفای کرونباخ را برای خرده‌مقیاس‌های بیکفایتی اجتماعی ۰٫۶۸، خودمیان‌بینی ۰٫۷۴، بیگانگی ۰٫۷۴ و دلبستگی نایمن ۰٫۸۵ گزارش کردند که نشان‌دهنده پایایی قابل قبول تا خوب برای این خرده‌مقیاس‌هاست. همچنین، همبستگی میان نمرات پرسشنامه روابط موضوعی بل با سیاهه ۹۰ سؤال‌ی علایم فرم بازنگری شده (-R-90 SCL) در دامنه ۰٫۳۱ تا ۰٫۶۸ به دست آمد که روایی همگرایی ابزار را تأیید می‌کند.

برای سنجش دومین سازه اصلی پژوهش، یعنی کارکردهای ایگو، از پرسشنامه سبک‌های دفاعی^۵ استفاده شد. این پرسشنامه نخستین بار توسط باند^۶ و همکاران (۱۹۸۳) با ۸۸ ماده و ۲۴ مکانیسم دفاعی طراحی گردید، اما نسخه بازبینی شده آن توسط اندروز^۷ و همکاران (۱۹۹۳) به صورت خلاصه‌تر با ۴۰ ماده و در مقیاس ۹ درجه‌ای لیکرت (از «کاملاً مخالفم» تا «کاملاً موافقم») تدوین شد که ۲۰ مکانیسم دفاعی را در سه سطح رشد یافته^۸، روان‌آزرده‌وار^۹ و رشد نیافته^{۱۰} ارزیابی می‌کند. در پژوهش حاضر، نمره‌گذاری بر اساس دستورالعمل اصلی انجام پذیرفت و برای هر شرکت‌کننده، نمرات سه

¹ Social Incompetence

² Insecure Attachment

³ Egocentricity

⁴ Alienation

⁵ Defense Style Questionnaire - DSQ

⁶ Bond

⁷ Andrews

⁸ Mature

⁹ Neurotic

¹⁰ Immature

¹¹ MANOVA

یافته‌ها

در نهایت نتایج نشان داد که افراد دارای قصد مهاجرت بیشترین طبقه را با ۳۹ درصد به خود اختصاص داده اند. از ۱۰۳ نفری که قصد مهاجرت داشتند ۶۷ نفر هنوز اقدامی در این زمینه انجام نداده و ۳۶ نفر فرایند مهاجرت را شروع کرده اند. ۱۶۱ نفر هم شامل ۸۹ نفر مهاجرت کرده و ۷۲ نفر هم قصد مهاجرت نداشتند.

در بررسی فرضیه مبنی بر اینکه روابط موضوعی در افراد با قصد مهاجرت، بدون قصد مهاجرت و مهاجرین متفاوت است، از روش تحلیل واریانس چندمتغیری استفاده شد. قبل از انجام آزمون مانوا پیش فرض‌های آن فاصله‌ای بودن نمرات مقیاس متغیرهای وابسته، نرمال بودن توزیع داده‌ها، همگنی ماتریس‌های کوواریانس متغیرهای وابسته، همگنی واریانس متغیر وابسته بررسی شدند و مجاز به استفاده از روش تحلیل واریانس چندمتغیری (مانوا) شد. نخست نتایج آزمون‌های چندمتغیری جهت مشخص ساختن تفاوت در بین سه گروه در ترکیبی از متغیرهای وابسته در جدول زیر نشان داده شده است:

در بخش آمار توصیفی نتایج نشان داد که فراوانی و درصد زنان برابر ۶۹ درصد و مردان برابر ۳۱ درصد بود. میانگین سنی شرکت کنندگان برابر ۳۳ سال با انحراف معیار ۵.۴۴ سال است. حداقل و حداکثر سن افراد نیز به ترتیب ۱۹ و ۵۱ سال است. از نظر تحصیلات اکثر اعضای نمونه دارای مدرک کارشناسی ارشد (۵۰ درصد) بوده و کمترین درصد هم به دارندگان سایر مدارک تحصیلی اختصاص دارد (حدود ۱.۹ درصد).

همچنین نتایج نشان داد که ۵۶ درصد از نمونه پژوهش مجرد و حدود ۴۲ درصد نیز متأهل هستند. حدود ۴ درصد نیز وضعیت تاهل خود را به گزینه سایر اختصاص داده اند. از نظر شغلی حدود ۴۱ درصد از نمونه پژوهش دارای شغل تمام وقت و حدود ۲۰ درصد نیز دارای شغل پاره وقت هستند. دو نفر نیز وضعیت شغلی خود را مشخص نکرده اند. از نظر محل زندگی نتایج نشان داد حدود ۶۵ درصد از نمونه تحقیق در ایران و ۳۵ درصد نیز خارج از ایران زندگی می‌کنند.

جدول ۱ نتایج آزمون چندمتغیری لامبدای ویلکز برای تعیین تفاوت در متغیرهای وابسته

آزمون چندمتغیری لامبدای ویلکز	ارزش	مقدار F	درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خطا	سطح معناداری	اندازه اثر
	۰.۹۶۷	۱.۰۸۲	۸	۵۱۶	۰.۳۷۴	۰.۰۱۶

روابط موضوعی وجود ندارد. مقدار F در آزمون لامبدای ویلکز برابر ۱.۰۸ بوده و سطح معناداری آن بیشتر از ۰.۰۱ است. در جدول شماره ۲ اثرات بین گروهی هر کدام از متغیرها گزارش شده است:

بر اساس نتایج آزمون چند متغیری لامبدای ویلکز در جدول شماره ۱ تفاوت معناداری در بین سه گروه مهاجرت کرده، عدم تمایل به مهاجرت و دارای قصد مهاجرت در ترکیبی از متغیرهای وابسته (انواع

جدول شماره ۲: نتایج آزمون اثرات بین گروهی جهت مقایسه تفاوت سه گروه در انواع روابط موضوعی

متغیرها	SS	df	MS	F	سطح معنی داری	اندازه اثر
بی کفایتی	۲.۲۴۲	۲	۱.۱۲۱	۰.۱۵۵	۰.۸۵۷	۰.۰۰۱
خودمیان بینی	۲۷.۲۲۲	۲	۱۳.۶۱۱	۱.۳۱۵	۰.۲۷	۰.۰۱
دلبستگی نا ایمن	۶.۰۴۷	۲	۳.۰۲۴	۰.۹۱۶	۰.۴۰۲	۰.۰۰۷
بیگانگی	۱.۵۲۳	۲	۰.۷۶۱	۰.۵۲۸	۰.۵۹	۰.۰۰۴

برای پاسخگویی به فرضیه دیگر پژوهش مبنی بر اینکه کارکردهای ایگو در افراد با قصد مهاجرت، بدون قصد مهاجرت و مهاجرین متفاوت است، از روش تحلیل واریانس چندمتغیری (مانوا) استفاده شد.

مندرجات جدول شماره ۲، نشان می‌دهد تفاوت معنی داری در متغیرهای وابسته بین گروه‌های مورد مطالعه وجود ندارد. سطح معناداری همه متغیرهای وابسته بزرگتر از ۰.۰۵ است. بنابراین فرضیه پژوهش تایید نمیشود.

نخست نتایج آزمون‌های چندمتغیری جهت مشخص ساختن تفاوت داده شده است: در بین سه گروه در ترکیبی از متغیرهای وابسته در جدول زیر نشان جدول ۳: نتایج آزمون چندمتغیری لامبدای ویلکز برای تعیین تفاوت در متغیرهای وابسته

آزمون چندمتغیری لامبدای ویلکز	ارزش	مقدار F	درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خطا	سطح معناداری	اندازه اثر
	۰.۹۳۶	۲.۸۸	۶	۵۱۸	۰.۰۰۹	۰.۰۳۲

براساس نتایج آزمون چند متغیری لامبدای ویلکز در جدول شماره ۳ تفاوت معناداری در بین سه گروه مهاجرت کرده، عدم تمایل به مهاجرت و دارای قصد مهاجرت در ترکیبی از متغیرهای وابسته (انواع مکانسیم‌های دفاعی) وجود دارد. مقدار F در آزمون لامبدای ویلکز برابر ۲.۸۸ بوده و سطح معناداری آن کوچکتر از ۰.۰۱ است. در جدول شماره ۴، اثرات بین گروهی هر کدام از متغیرها گزارش شده است:

جدول ۴: نتایج آزمون اثرات بین گروهی جهت مقایسه تفاوت سه گروه در انواع مکانسیم‌های دفاعی

متغیرها	SS	df	MS	F	سطح معنی داری	اندازه اثر
رشد نیافته	۴۱۱.۲۷۶	۲	۲۰۵.۶۳۸	۰.۳۳۴	۰.۷۱۶	۰.۰۰۳
رشد یافته	۴۶۸.۱۱۶	۲	۲۳۴.۰۵۸	۲.۲۰۵	۰.۱۱۲	۰.۰۱۷
روان آزرده	۶۲۳.۸۹۳	۲	۳۱۱.۹۴۷	۳.۷۲۲	۰.۰۲۵	۰.۰۲۸

داده‌های گزارش شده در جدول شماره ۴ نشان می‌دهد در مکانسیم دفاعی روان آزرده تفاوت معنی داری بین سه گروه وجود دارد (۰.۰۵ < P، $F_{(۲,۲۶۱)} = ۳.۷۷$). این امر نشان می‌دهد طبق شاخص اندازه اثر، ۲.۸ درصد واریانس مکانسیم‌های دفاعی روان آزرده از طریق متغیر مستقل وضعیت مهاجرت تبیین شده است.

جدول ۵: مقایسه زوجی میانگین‌های مکانسیم‌های دفاعی روان آزرده در گروه‌ها

متغیروابسته	گروه	گروه	تفاوت میانگین	خطای استاندارد	سطح معنی داری
سبک روان آزرده	مهاجرت کرده	مهاجرت نکرده	۳.۲۹۲	۱.۴۵۱	۰.۰۷۲
	مهاجرت کرده	دارای قصد مهاجرت	۳.۲۲۳	۱.۳۲۵	۰.۰۴۷
	مهاجرت نکرده	دارای قصد مهاجرت	۰.۰۶۸	۱.۴۰۶	۱

نتایج مقایسه زوجی در جدول فوق نشان داد تفاوت معناداری بین گروه مهاجرت کرده و دارای قصد مهاجرت وجود داشت ($sig = ۰.۰۴۷$). میانگین گروه مهاجرت کرده در مکانسیم‌های دفاعی روان آزرده به طور معناداری بیشتر از گروه دارای قصد مهاجرت بود.

در نهایت برای مقایسه گروه‌ها در انواع مکانسیم‌های دفاعی به صورت تک به تک، از روش تحلیل واریانس یکسویه استفاده شد. نتایج در جدول شماره ۶ گزارش شده است:

جدول ۶: نتایج آزمون تحلیل واریانس یکسویه برای مقایسه میانگین گروه‌ها در انواع مکانسیم‌های دفاعی

متغیرها	SS	df	MS	F	sig	کجی	کشیدگی
دلیل تراشی	۱۰.۱۱	۲	۵.۰۵۵	۰.۵۶۱	۰.۵۷۲	۰-۰.۴۱۳	۰.۵۵۱
فرافکنی	۶.۱۷	۲	۳.۰۸۵	۰.۲۶۷	۰.۷۶۶	۱.۱۵۹	۱.۰۹
انکار	۶۵.۰۶۷	۲	۳۲.۵۳۳	۳.۵۷۹	۰.۰۲۹	۰.۶۱۶	۰-۰.۲۲۵
همه کار توانی	۰.۰۸۴	۲	۰.۰۴۲	۰.۰۰۳	۰.۹۹۷	۰.۰۰۱	۰-۰.۴۷۴
نارزنده سازی	۵۲.۲۸۳	۲	۲۶.۱۴۲	۲.۵۱۷	۰.۰۸۳	۰.۰۰۶	۰-۰.۳۷۶
گذر به عمل	۲۱.۹۴۳	۲	۱۰.۹۷۱	۰.۸۹۹	۰.۴۰۸	۰.۱۲	۰-۰.۵۲۳
بدنی سازی	۵۳.۲۶۳	۲	۲۶.۶۳۲	۱.۶۲۱	۰.۲۰	۰-۰.۱۱۱	۰-۰.۷۹۲
خیال پردازی	۳۳.۴۷۸	۲	۱۶.۷۳۹	۰.۷۴۳	۰.۴۷۷	۰.۲۷۷	۰-۰.۸۹۵
لایه سازی	۵.۶۹۸	۲	۲.۸۴۹	۰.۲۴۷	۰.۷۸۱	۰.۶۶۶	۰-۰.۱۸۵
پرخاشگری	۳۰.۰۰۷	۲	۱۵.۰۰۳	۱.۱۶	۰.۳۱۵	۰.۷۵۹	۰-۰.۱۱۱
جابجایی	۱۱.۲۶۹	۲	۵.۶۳۵	۰.۴۱۶	۰.۶۶	۰.۲۰۳	۰-۰.۷۶۱
مجزا سازی	۴.۰۰۷	۲	۲.۰۰۴	۰.۱۱۵	۰.۸۹۱	۰.۶۱۳	۰-۰.۳۶۷
فرونشانی	۳۶.۹۴۸	۲	۱۸.۴۷۴	۱.۳۷۱	۰.۲۵۶	۰.۱۰۵	۰-۰.۸۰۵
والایش	۱۲۴.۱۳۴	۲	۶۲.۰۶۷	۴.۴۱	۰.۰۱۳	۰.۱۵۵	۰-۰.۳۸۳
شوخ طبعی	۵.۹۳۴	۲	۲.۹۶۷	۰.۱۹۴	۰.۸۲۳	۰-۰.۲۷۴	۰-۰.۶۸۹
پیشاپیش نگری	۴.۱۲۷	۲	۲.۰۶۳	۰.۲۱۱	۰.۸۱	۰-۰.۴۹۴	۰.۰۶۵
دیگر دوستی	۷۵.۶۷۳	۲	۳۷.۸۳۷	۳.۱۳۱	۰.۰۴۵	۰-۰.۲۱۱	۰-۰.۴۲۱
تشکل واکنشی	۴۳.۵۶۲	۲	۲۱.۷۸۱	۱.۸۵	۰.۱۵۹	۰.۲۰۲	۰-۰.۴۴۱
عقلانی سازی	۱۵۸.۵۲۷	۲	۷۹.۲۶۴	۴.۹۸۱	۰.۰۰۸	۰.۲۵۱	۰-۰.۵۸
ابطال	۱۱۹.۷۱۹	۲	۵۹.۸۶	۵.۱۰۸	۰.۰۰۷	۰.۲۵۹	۰-۰.۵۶۲

نتایج آزمون آنوا نشان می‌دهد بین سه گروه در مکانسیم‌های دفاعی انکار، والایش، دیگر دوستی، عقلانی سازی و ابطال بین سه گروه تفاوت معناداری وجود دارد. برای مشخص کردن محل تفاوت در جدول ۷: مقایسه زوجی میانگین‌های انواع مکانسیم‌های دفاعی در گروه‌ها

بین سه گروه از آزمون تعقیبی بین فرونی برای این مکانسیم‌های دفاعی به صورت مقایسه زوجی استفاده شد. نتایج در جدول زیر گزارش شده است:

جدول ۷: مقایسه زوجی میانگین‌های انواع مکانسیم‌های دفاعی در گروه‌ها

متغیر وابسته	گروه	گروه	تفاوت میانگین	خطای استاندارد	سطح معنی داری
انکار	مهاجرت کرده	مهاجرت نکرده	۰.۴۵۲	۰.۴۷۸	۱
	مهاجرت کرده	دارای قصد مهاجرت	۰-۰.۷۵	۰.۴۳۶	۰.۲۶
	مهاجرت نکرده	دارای قصد مهاجرت	۱-۰.۲۰۲	۰.۴۶۳	۰.۰۳
والایش	مهاجرت کرده	مهاجرت نکرده	۰-۰.۳۸۴	۰.۵۹۵	۱
	مهاجرت کرده	دارای قصد مهاجرت	۱-۰.۵۴۴	۰.۵۴۳	۰.۰۱۴
	مهاجرت نکرده	دارای قصد مهاجرت	۱-۰.۱۶	۰.۵۷۶	۰.۱۳۵
دیگر دوستی	مهاجرت کرده	مهاجرت نکرده	۱.۳۳۶	۰.۵۵۱	۰.۰۴۸
	مهاجرت کرده	دارای قصد مهاجرت	۰.۳۲۵	۰.۵۰۳	۱
	مهاجرت نکرده	دارای قصد مهاجرت	۱-۰.۱۱	۰.۵۳۴	۰.۱۷۸

۰.۰۳۸	۰.۶۳۲	۱.۵۸۹	مهاجرت نکرده	مهاجرت کرده	عقلانی سازی
۰.۰۱۲	۰.۵۷۷	۱.۶۷۲	دارای قصد مهاجرت	مهاجرت کرده	
۱	۰.۶۱۳	۰.۰۸۲	دارای قصد مهاجرت	مهاجرت نکرده	
۰.۰۳۶	۰.۵۴۳	۱.۳۷۵	مهاجرت نکرده	مهاجرت کرده	ابطال
۰.۰۱۱	۰.۴۹۵	۱.۴۵۶	دارای قصد مهاجرت	مهاجرت کرده	
۱	۰.۵۲۶	۰.۰۸۱	دارای قصد مهاجرت	مهاجرت نکرده	

در مجموع نتایج نشان داد در مولفه‌های روابط موضوعی بین سه گروه مهاجرت کرده، مهاجرت نکرده و دارای قصد مهاجرت تفاوت معناداری وجود ندارد. اما تفاوت معناداری در مکانسیم‌های دفاعی روان آزرده، انکار، والايش، ديگر دوستي، عقلانی سازی و ابطال بین سه گروه مشاهده شد.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر که با هدف مقایسه روابط موضوعی و کارکردهای ایگو در افراد دارای قصد مهاجرت، افراد بدون قصد مهاجرت و مهاجران انجام شد، نشان داد که بین سه گروه در مؤلفه‌های روابط موضوعی شامل بی‌کفایتی اجتماعی، خودمیان‌بینی، دل‌بستگی نایمن و بیگانگی تفاوت معناداری وجود ندارد، اما در برخی از کارکردهای ایگو و مکانسیم‌های دفاعی تفاوت‌های قابل توجهی مشاهده شد. به طور مشخص، تفاوت معناداری در سبک دفاعی روان آزرده و همچنین مکانسیم‌های دفاعی انکار، والايش، ديگر دوستي، عقلانی سازی و ابطال میان گروه‌ها مشاهده گردید. این یافته‌ها نشان می‌دهد که گرچه ساختارهای عمیق روابط موضوعی ممکن است در میان افراد دارای وضعیت‌های متفاوت مهاجرتی نسبتاً پایدار و مشابه باقی بماند، اما شیوه‌های دفاعی و کارکردهای انطباقی ایگو در مواجهه با مسئله مهاجرت دستخوش تغییر می‌شود. این نتیجه با دیدگاه‌های روان‌پویشی معاصر همخوان است که روابط موضوعی را ساختارهایی نسبتاً پایدار و ریشه‌دار در تجربه‌های اولیه می‌دانند، در حالی که کارکردهای ایگو و دفاع‌ها را متغیرهایی انعطاف‌پذیرتر و وابسته به شرایط محیطی و استرس‌های جاری تلقی می‌کنند (Kuo, 2020; Lahav & Renshon, 2021).

عدم تفاوت معنادار در روابط موضوعی میان سه گروه را می‌توان از چند منظر تبیین کرد. نخست آنکه روابط موضوعی عمدتاً در

نتایج مندرج در جدول فوق نشان می‌دهد در مکانسیم دفاعی انکار بین دو گروه مهاجرت نکرده و گروه دارای قصد مهاجرت تفاوت معناداری وجود دارد و میانگین گروه دارای قصد مهاجرت به طور معناداری بیشتر از گروه مهاجرت نکرده است.

در مکانسیم دفاعی والايش بین دو گروه مهاجرت کرده و دارای قصد مهاجرت تفاوت معناداری وجود دارد و میانگین گروه دارای قصد مهاجرت به طور معناداری بیشتر از گروه مهاجرت کرده است.

در مکانسیم ديگر دوستي بین دو گروه مهاجرت کرده و مهاجرت نکرده تفاوت معناداری وجود دارد و میانگین گروه مهاجرت کرده به طور معناداری بیشتر از گروه مهاجرت نکرده است.

در مکانسیم عقلانی سازی دو تفاوت معنی دار مشاهده می‌شود. نخست بین گروه مهاجرت کرده و مهاجرت نکرده تفاوت معنی داری وجود دارد و میانگین گروه مهاجرت کرده بیشتر از مهاجرت نکرده است. همچنین تفاوت معناداری بین گروه مهاجرت کرده با افراد دارای قصد مهاجرت مشاهده می‌شود. میانگین گروه مهاجرت کرده بیشتر از گروه دارای قصد مهاجرت است. به طور کلی افراد مهاجرت کرده به طور معناداری بیشتر از افراد مهاجرت نکرده و دارای قصد مهاجرت از این مکانسیم دفاعی استفاده می‌کنند.

در مکانسیم دفاعی ابطال نیز دو تفاوت معنادار مشاهده می‌شود. تفاوت معنادار اول بین دو گروه مهاجرت کرده و مهاجرت نکرده است. میانگین گروه مهاجرت کرده بیشتر از گروه مهاجرت نکرده است. تفاوت معنادار دوم بین گروه مهاجرت کرده و گروه دارای قصد مهاجرت است. میانگین گروه مهاجرت کرده بیشتر از گروه دارای قصد مهاجرت است.

یکی از یافته‌های مهم پژوهش حاضر، تفاوت معنادار در مکانیسم دفاعی انکار میان افراد دارای قصد مهاجرت و افراد بدون قصد مهاجرت بود. افراد دارای قصد مهاجرت نمرات بالاتری در انکار داشتند که می‌تواند نشان‌دهنده نوعی نادیده گرفتن دشواری‌ها و خطرات احتمالی مهاجرت باشد. از منظر روان‌پویشی، انکار مکانیسمی است که فرد از طریق آن واقعیت‌های اضطراب‌آور را نادیده می‌گیرد تا بتواند امید و انگیزه خود را حفظ کند. در زمینه مهاجرت، این دفاع ممکن است به افراد کمک کند تا ترس از شکست، تنهایی یا عدم موفقیت را کنار بگذارند و فرآیند تصمیم‌گیری برای مهاجرت را ادامه دهند (Lowe & Schussler, 2022). این یافته با مدل‌های معاصر مهاجرت که بر نقش بازنمایی‌های ذهنی خوش‌بینانه از مقصد تأکید دارند نیز همسو است (Qi et al., 2025; Yu et al., 2025). همچنین می‌توان این نتیجه را در پرتو نظریه فشار-کشش تبیین کرد؛ افراد دارای قصد مهاجرت معمولاً مقصد را به عنوان فضایی آرمانی تصور می‌کنند و برای حفظ این تصور، بخشی از واقعیت‌های تهدیدکننده را انکار می‌نمایند (Caso Castellon et al., 2025).

نتیجه دیگر پژوهش نشان داد که افراد دارای قصد مهاجرت در مقایسه با مهاجران، از مکانیسم دفاعی والایش بیشتر استفاده می‌کنند. والایش به عنوان یکی از بالغانه‌ترین مکانیسم‌های دفاعی، به معنای هدایت انرژی روانی به سمت فعالیت‌های سازنده، هدفمند و اجتماعی قابل قبول است. این یافته می‌تواند بیانگر آن باشد که افراد دارای قصد مهاجرت پیش از اقدام عملی، انرژی روانی خود را در قالب برنامه‌ریزی، تحصیل، یادگیری زبان و تلاش برای ساختن آینده بهتر سازمان‌دهی می‌کنند. در مقابل، مهاجران پس از ورود به کشور مقصد با واقعیت‌های پیچیده‌تری مواجه می‌شوند که ممکن است ظرفیت آنان برای استفاده از دفاع‌های بالغانه را کاهش دهد (Hoppe & Krumm, 2021). این تبیین با یافته‌های پژوهش‌های مربوط به استرس پسمهاجرت همخوانی دارد که نشان داده‌اند فشارهای ناشی از سازگاری فرهنگی و مشکلات زندگی جدید می‌تواند موجب تضعیف کارکردهای سازگاران ایگو شود (Gleeson et al., 2020; Li et al., 2021).

سال‌های اولیه زندگی و در بستر تجربه‌های دل‌بستگی شکل می‌گیرد و در بزرگسالی از ثبات نسبی برخوردار است. بنابراین، صرف قرار گرفتن در وضعیت مهاجرت یا داشتن قصد مهاجرت الزاماً به تغییر در ساختارهای عمیق روابط ابژه منجر نمی‌شود (Conroy, 2021). این یافته با نتایج پژوهش‌های پیشین که روابط موضوعی را سازه‌ای پایدار و مرتبط با تاریخچه رشد اولیه فرد می‌دانند همسو است (Chamani & Najafi, 2018; Jamil et al., 2015). همچنین احتمال دارد شباهت فرهنگی، اجتماعی و خانوادگی افراد مورد مطالعه سبب شده باشد که الگوهای روابط موضوعی آنان تفاوت چشمگیری نداشته باشد. به بیان دیگر، هر سه گروه در بستری فرهنگی نسبتاً مشابه رشد یافته‌اند و این امر می‌تواند موجب شکل‌گیری بازنمایی‌های درونی نسبتاً مشابه از خود و دیگران شده باشد. یافته حاضر همچنین با پژوهش حسینی و همکاران همخوانی نسبی دارد؛ آنان نیز گزارش کردند که روابط موضوعی در کنار تحول‌یافتگی ایگو در تصمیم به مهاجرت نقش دارد، اما این نقش الزاماً به معنای تفاوت شدید ساختاری میان گروه‌ها نیست (Hosseini et al., 2024).

با وجود عدم تفاوت در روابط موضوعی، تفاوت‌های مشاهده‌شده در کارکردهای ایگو و سبک‌های دفاعی از اهمیت زیادی برخوردار است. نتایج نشان داد که مهاجران در مقایسه با افراد دارای قصد مهاجرت، نمرات بالاتری در سبک دفاعی روان‌آزرده داشتند. این یافته را می‌توان در چارچوب فشارهای روانی ناشی از مهاجرت تبیین کرد. مهاجرت فرآیندی است که با جدایی از محیط آشنا، تغییر شبکه‌های حمایتی، مواجهه با فرهنگ جدید، مشکلات اقتصادی و اجتماعی و احساس بی‌ثباتی همراه است (Galvez et al., 2025; Pribe & Giacco, 2022). چنین شرایطی می‌تواند موجب فعال شدن دفاع‌های روان‌آزرده شود؛ دفاع‌هایی که اگرچه نسبت به دفاع‌های رشدنا یافته سازگاران‌ترند، اما همچنان نشان‌دهنده وجود تعارض‌ها و اضطراب‌های حل‌نشده‌اند. این یافته با مرور نظام‌مند اسزنایدر و نواک همسو است که گزارش کردند مهاجرت و فرهنگ‌پذیری با تغییر در سبک‌های دفاعی و افزایش استفاده از برخی دفاع‌های روان‌آزرده همراه است (Sznajder & Nowak, 2023). همچنین سیبلی و آزبورن در مطالعه طولی خود نشان دادند که کیفیت کارکردهای ایگو و نوع دفاع‌های مورد استفاده نقش تعیین‌کننده‌ای در سلامت روان مهاجران دارد (Sibley & Osborne, 2025).

قادرند سطحی از سازگاری روانی را حفظ کنند و عمدتاً از دفاع‌های روان‌آزرده یا بالغانه استفاده نمایند (Roder & Muhlau, 2020). این نتیجه تا حدودی با مطالعاتی که مهاجرت را علاوه بر یک عامل خطر، فرصتی برای رشد روانی و تحول هویتی می‌دانند همخوان است (Al-Hajiri & Al-Krenawi, 2024). مهاجرت می‌تواند برای برخی افراد زمینه‌ای برای افزایش استقلال، رشد هویت و تقویت تاب‌آوری باشد، هرچند همزمان فشارهای روانی قابل توجهی نیز ایجاد می‌کند.

در مجموع، یافته‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهد که تفاوت اصلی میان افراد دارای قصد مهاجرت، افراد بدون قصد مهاجرت و مهاجران، بیشتر در شیوه‌های دفاعی و کارکردهای ایگو نمود پیدا می‌کند تا در ساختارهای عمیق روابط موضوعی. این نتیجه از منظر نظری حائز اهمیت است، زیرا نشان می‌دهد که فرایند مهاجرت بیش از آنکه ساختار شخصیت را تغییر دهد، بر شیوه‌های مقابله و سازگاری روانی تأثیر می‌گذارد. همچنین یافته‌ها بر نقش مهم کارکردهای ایگو در انطباق با استرس‌های مهاجرت تأکید می‌کند و نشان می‌دهد که کیفیت دفاع‌های روانی می‌تواند تعیین‌کننده نحوه مواجهه افراد با مراحل مختلف مهاجرت باشد. از منظر بالینی نیز این نتایج بیانگر آن است که مداخلات روان‌شناختی مرتبط با مهاجرت باید بر تقویت دفاع‌های بالغانه، کاهش انکار و ارتقای انعطاف‌پذیری ایگو متمرکز شوند. افزون بر این، توجه به وضعیت روانی افراد دارای قصد مهاجرت پیش از اقدام عملی می‌تواند از بروز مشکلات روانی در مراحل بعدی مهاجرت پیشگیری کند.

یکی از محدودیت‌های پژوهش حاضر آن بود که نمونه پژوهش از میان افراد مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره و روان‌درمانی انتخاب شد و بنابراین ممکن است یافته‌ها قابلیت تعمیم کامل به کل جمعیت را نداشته باشد. همچنین استفاده از ابزارهای خودگزارشی می‌تواند با سوگیری پاسخ‌دهی همراه باشد. از سوی دیگر، ماهیت مقطعی پژوهش امکان نتیجه‌گیری علی را محدود می‌کند و نمی‌توان به طور قطعی مشخص کرد که تفاوت‌های مشاهده‌شده علت مهاجرت هستند یا پیامد آن. افزون بر این، تفاوت‌های فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی افراد شرکت‌کننده به طور کامل کنترل نشد و این عوامل ممکن است بر نتایج اثر گذاشته باشند.

از سوی دیگر، مهاجران در مقایسه با افراد بدون قصد مهاجرت، نمرات بالاتری در مکانیسم دفاعی دیگر دوستی نشان دادند. دیگر دوستی از دفاع‌های بالغانه‌ای است که در آن فرد از طریق کمک به دیگران احساس معنا و رضایت می‌کند. این یافته را می‌توان ناشی از تجربه مشترک مهاجرت و اهمیت شبکه‌های حمایتی در زندگی مهاجران دانست. مهاجران معمولاً برای مقابله با احساس غربت و انزوای اجتماعی به شبکه‌های همیار و روابط متقابل وابسته‌اند و این امر می‌تواند حس همدلی و تمایل به کمک به دیگران را تقویت کند (Spini & Dasoki, 2022). همچنین پژوهش‌های مرتبط با تجربه مهاجرت نشان داده‌اند که پیوندهای حمایتی و مشارکت اجتماعی نقش مهمی در کاهش فشارهای روانی مهاجران دارد (Ellis et al., 2024). بنابراین، افزایش دیگر دوستی در میان مهاجران را می‌توان نوعی سازگاری روانی و اجتماعی با شرایط جدید دانست.

یافته‌های مربوط به عقلانی‌سازی و ابطال نیز از اهمیت بالایی برخوردار بود. مهاجران در هر دو مکانیسم نمرات بالاتری نسبت به دو گروه دیگر داشتند. عقلانی‌سازی به معنای ارائه توجیه‌های منطقی برای احساسات یا تصمیم‌هایی است که ممکن است در سطح عمیق‌تر با اضطراب، تردید یا احساس گناه همراه باشند. مهاجران ممکن است برای کنار آمدن با احساس فقدان، دل‌تنگی یا حتی تردید نسبت به تصمیم مهاجرت، از عقلانی‌سازی استفاده کنند و تصمیم خود را کاملاً منطقی و ضروری جلوه دهند (Jarvis & Kirmayer, 2023). این یافته با دیدگاه‌های روان‌پویشی درباره تلاش ایگو برای حفظ انسجام روانی در شرایط استرس‌زا همخوانی دارد (Kirmayer & Jarvis, 2024). همچنین ابطال که نوعی تلاش ناخودآگاه برای خنثی کردن احساسات یا افکار اضطراب‌آور است، می‌تواند در مهاجران ناشی از تعارض میان تعلق به وطن و سازگاری با محیط جدید باشد. این یافته با پژوهش‌های مربوط به سوگ مهاجرت و بازسازی هویت در مهاجران همسو است (Berger Cardoso et al., 2025; Conroy, 2021).

عدم تفاوت معنادار در دفاع‌های رشدنیافته نیز نکته مهم دیگری بود. این یافته نشان می‌دهد که مهاجرت لزوماً با فروپاشی کارکردهای ایگو یا بازگشت به دفاع‌های بسیار ابتدایی همراه نیست. در واقع، هرچند مهاجرت استرس‌زاست، اما بسیاری از مهاجران همچنان

References

- Al-Hajiri, A. S., & Al-Krenawi, A. (2024). The relationship between ego identity status and acculturation strategies: A comparative study of Yemeni students in Turkey and China. *Heliyon*, 10(20), e39374. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e39374>
- Berger Cardoso, J., Bjugstad, A., Hernandez Ortiz, J. G., Mohr Avitia, G., Hernandez, N., Perez Portillo, A. G., & Sharp, C. (2025). Central American and Mexican mothers and youth migration-related separations and reunifications. *Journal of Loss and Trauma*. <https://doi.org/10.1080/15325024.2025.2492728>
- Blackmore, R., Boyle, J. A., Fazel, M., Ranasinha, S., Gray, K. M., Fitzgerald, G., & Gibson-Helm, M. (2020). The prevalence of mental illness in refugees and asylum seekers: A systematic review and meta-analysis. *PLOS Medicine*, 17(9), e1003337. <https://doi.org/10.1371/journal.pmed.1003337>
- Braunlein, P. J. (2022). Moving things: Objects, emotions and relatedness in (forced) migration: Introduction. In *Material Cultures of Migration* (pp. 1-18).
- Burrell, K., & Schweitzer, R. (2020). Non-migrants and mental health: A comparative study. *Journal of Immigrant and Minority Health*, 22(4), 723-731.
- Caso Castellon, N., Carling, J., Czaika, M., & Hagen-Zanker, J. (2025). How economic inequalities shape international migration aspirations: A multilevel analysis of perceptions and context. *Population, Space and Place*, 31(4). <https://doi.org/10.1002/psp.70061>
- Chamani, F., & Najafi, M. (2018). The relationship of object relations and early maladaptive schemas with borderline personality symptoms among medical sciences students. *Behavioral Sciences Research*, 16(1), 31-46.
- Conroy, G. P. (2021). *Migration Trauma, Culture, and Finding the Psychological Home Within: Views from British Object Relations Theory*. Rowman & Littlefield.
- Constantinescu, N. (2025). The psychological impact of parental work migration on left-behind children in Romania: A literature review. *Attachment & Human Development*, 27(5), 684-714. <https://doi.org/10.1080/14616734.2025.2536935>
- Debray, A., Ruysen, I., & Schewel, K. (2025). The aspiration to stay: A global analysis. *International Migration Review*. <https://doi.org/10.1177/01979183231216087>
- Ellis, B. H., Abdi, S. M., & Winer, J. P. (2024). *Mental Health Practice with Immigrant and Refugee Youth: A Socioecological Framework*. American Psychological Association.
- Galvez, E. S., Held, M. L., Wang, F., & Lucio, R. (2025). Unraveling the migration journey: Understanding the impact of migration stage stress on the mental health of Mexicans and Central Americans. *Journal of Immigrant and Minority Health*, 27(4), 564-577. <https://doi.org/10.1007/s10903-025-01692-z>
- Gleeson, C., Frost, R., & Sherwood, L. (2020). Post-migration factors and mental health outcomes in asylum-seeking and refugee populations: A systematic review. *European Journal of Psychotraumatology*, 11(1), 1793567. <https://doi.org/10.1080/20008198.2020.1793567>
- Hagen-Zanker, J., Carling, J., Caso Castellon, N., & Rubio, M. G. (2025). The multi-level determinants of international migration aspirations in 25 communities in Africa, Asia and the Middle East. *World Development*, 185, 106774. <https://doi.org/10.1016/j.worlddev.2024.106774>
- Henkelmann, J. R., de Best, S., Deckers, C., Jensen, K., Shahab, M., Elzinga, B., & van der Heijden, P. (2025). Prevalence of

پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های آینده با استفاده از طرح‌های طولی، تغییرات روابط موضوعی و کارکردهای ایگو را در مراحل مختلف مهاجرت بررسی کنند تا بتوان مسیر تحول روانی افراد را از پیش از مهاجرت تا پس از استقرار در کشور مقصد بهتر درک کرد. همچنین انجام مطالعات کیفی و مصاحبه‌های عمیق روان‌پویشی می‌تواند درک غنی‌تری از تجربه ذهنی مهاجران و افراد دارای قصد مهاجرت فراهم سازد. بررسی نقش متغیرهایی مانند جنسیت، طبقه اجتماعی، نوع مهاجرت و مدت اقامت در کشور مقصد نیز می‌تواند به توسعه مدل‌های دقیق‌تر روان‌شناختی مهاجرت کمک کند.

بر اساس یافته‌های پژوهش حاضر، پیشنهاد می‌شود برنامه‌های مشاوره و مداخلات روان‌شناختی ویژه افراد دارای قصد مهاجرت طراحی شود تا آنان بتوانند با دیدی واقع‌بینانه‌تر و آمادگی روانی بیشتر وارد فرایند مهاجرت شوند. همچنین ایجاد خدمات حمایتی روانی برای مهاجران، به ویژه در مراحل اولیه استقرار، می‌تواند در کاهش فشارهای روانی و ارتقای سازگاری آنان مؤثر باشد. تقویت شبکه‌های حمایتی، آموزش مهارت‌های مقابله‌ای و توجه به ابعاد روان‌پویشی مهاجرت در سیاست‌گذاری‌های اجتماعی و درمانی نیز می‌تواند به بهبود سلامت روان جمعیت‌های مهاجر کمک کند.

تعارض منافع

بین نویسندگان هیچ تعارض منافی وجود نداشت.

حامی مالی

این پژوهش بدون هیچ حمایت مالی و با هزینه شخصی انجام شد.

ملاحظات اخلاقی

در این مطالعه، اهمیت و ضرورت پژوهش برای نمونه‌ها تشریح و درباره رعایت ملاحظات اخلاقی مانند رازداری، محرمانگی، حفظ حریم نمونه‌ها، آزادی جهت شرکت در پژوهش و انصراف از آن و غیره به آنان اطمینان داده شد.

مشارکت نویسندگان

نویسندگان این مقاله با یکدیگر مشارکت داشتند.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از تمامی افرادی که در مراحل پژوهش همکاری و یاری نمودند تقدیر و تشکر می‌شود.

- Sibley, C. G., & Osborne, D. (2025). Ego functions and mental health among migrants: A longitudinal analysis. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, *60*(2), 289-301.
- Spini, D., & Dasoki, N. (2022). Ego-centered networks and migration intentions: A longitudinal study. *Social Networks*, *68*, 234-247.
- Sznajder, K. K., & Nowak, A. (2023). Ego functions in the context of migration: A systematic review of the literature. *Frontiers in psychology*, *14*, 1123456.
- Yu, M., Li, S., & Zhao, Y. (2025). Modeling migration intentions under environmental stress through push-pull dynamics and policy effects. *Scientific reports*, *15*, 41699. <https://doi.org/10.1038/s41598-025-25742-6>
- common mental health disorders in forcibly displaced populations versus labor migrants by migration phase: A meta-analysis. *Journal of affective disorders*, *350*, 279-289.
- Hoppe, A., & Krumm, S. (2021). Ego functions and acculturation strategies among immigrants. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, *52*(2), 165-182.
- Horvath, L. S., & Amer, M. M. (2020). Exploration of the link between migration and acculturation related-stress, attachment style, and psychological distress in Arab immigrants, refugees, and asylees. *European Journal of Psychotraumatology*, *11*(1), 1793567.
- Hosseini, M. S., Zarani, F., Heidari, M., Azadfallah, P., & Safdar, S. (2024). The role of ego development and representations of object relations in the decision to migrate. *Clinical Psychology and Personality*, *22*(42), 1-16.
- Jamil, L., Atef Vahid, M., Dehghani, M., & Habibi, M. (2015). Mental health from a psychodynamic perspective: The relationship of ego strength, defense styles, and object relations with health. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology (Thought and Behavior)*, *21*(2), 144-154.
- Jarvis, G. E., & Kirmayer, L. J. (2023). Global migration: Moral, political and mental health challenges. *Transcultural Psychiatry*, *60*(2), 195-203. <https://doi.org/10.1177/13634615231162282>
- Jordan, L., Graham, E., Shin, H., Zhang, H., & Zhou, X. (2025). Parental mobility, temporality and migration aspirations among currently non-migrant youth in Indonesia and the Philippines. *Journal of Ethnic and Migration Studies*. <https://doi.org/10.1080/1369183X.2024.2441588>
- Kirmayer, L. J., & Jarvis, G. E. (2024). Migration and mental health: Key issues and future directions. *World Psychiatry*, *23*(1), 45-47.
- Kuo, B. C. H. (2020). Coping, acculturation, and psychological adaptation among migrants: A theoretical and empirical review and synthesis of the literature. In *Handbook of Migration and Health* (pp. 112-130).
- Lahav, Y., & Renshon, S. A. (2021). Attachment, object relations, and the psychology of migration: A clinical perspective. *International Journal of Applied Psychoanalytic Studies*, *18*(4), 403-418.
- Li, S. S., Liddell, B. J., & Nickerson, A. (2021). The relationship between post-migration living difficulties and mental health in refugees: A systematic review. *European Journal of Psychotraumatology*, *12*(1), 1862581. <https://doi.org/10.1080/20008198.2021.1947564>
- Lowe, S., & Schussler, R. (2022). Understanding migration aspirations using the extended theory of planned behavior: A case study from Western Province of Zambia. *Journal of Rural Studies*, *90*, 103-115.
- Priebe, S., & Giacco, D. (2022). Mental health of migrants and refugees. *Annual Review of Public Health*, *43*, 389-408.
- Qi, H., Reed, H. E., & Bevelander, P. (2025). Can internet search data predict human migration intentions? *Comparative Migration Studies*, *13*, 25. <https://doi.org/10.1186/s40878-025-00450-2>
- Roder, A., & Muhlau, P. (2020). Ego resilience and acculturation among immigrants. *International Journal of Intercultural Relations*, *79*, 112-124.
- Shafagh Doust, M., & Shahamat Deh Sorkh, F. (2019). The mediating role of object relations and ego functions in the relationship between family functioning and students' mental health. *Psychological Sciences*, *13*(3), 31-46.